

Hærens Generaler og Stabe.

Det af Forsvarscommissionen fremsatte Forslag til Hærens Hovedinddeling gaaer ud paa i Krigstid at danne 2 af alle Vaabenarter sammenfatte, hvert med en fuldstændig Overcommando forsynede Armeecorps'er, nemlig 1 Bst og 1 St for Store Belt. Chefkerne for disse 2 Armeecorps'er forudsættes enten at skulle staae uafhængige af hinanden umiddelbart under Krigsministeren, eller den ene at skulle underlægges den andens Commando. I Fredstid foreslaaes der en tilsvarende Inddeling i 2 Generalcommandoer, hver med 1 commanderende General og 1 Stab, samt endvidere saavel i Krigs- som i Fredstid 1 Commandant i Kjøbenhavn.

Generalltaben, som forudsættes at omfatte de 3 nævnte Generalers Stabe og desuden at afgive Befalingsmænd til Krigsministeriet, den topographiske Tjeneste, Krigsføringsdepotet og Officeerstolen, er tilfammen opført med:

- 2 Oberster,
- 4 Oberstlieutenanter,
- 8 Capitainer,
- 12 Premierlieutenanter,
- 6 Stabsfergeanter,
- 6 Overfergeanter,
- 9 Sergeanter og
- 1 Regnskabsfører ved den topographiske Tjeneste, Officiant.

Ministeriet maa være enigt med Forsvarscommissionen i, at det nu i højere Grad end tidligere vil være nødvendigt at søge en saa god Forberedelse, som muligt, mod et Angreb af en Magt, der er os overlegen tilføes, og derfor vil være istand til at spærre eller vansteliggjøre Forbindelsen over Store Belt og til at true

samlige Kyster med Landgange. Det kan derfor kun synes rigtigt, at Fordelingen af Hærens taktiske Afdelinger lempes efter Landets geographiske Forhold, og at der gives hver af de 2 Grupper, i hvilke Store Belt sondrer Landet, en vis Selvstændighed, forat der, hvis Forholdene ved en Krigs pludselige Udbrud skulde gjøre det nødvendigt, kan samles et kampdygtigt og af alle Vaabenarter sammensat Armeecorps paa hver sin Side af Beltet. Men det maa tillige ansees ligesaa vigtigt ogsaa i Fredsordningen at være forberedt paa det ikke mindre sandsynlige Tilfælde, at det bliver den samlede Hær, og ikke 2 af hinanden uafhængige Dele af samme, til hvem Landets Forsvar betroes. Det vilde kun lede til mindre heldige Commandoforhold, naar den ene af de 2 Armeecorpschefer fik den dobbelte Virksomhed, at føre hele Hæren og tillige en Deel af den. At forudsætte Overledelsen af 2 uafhængige Armeecorps'er lagt i Krigsministerens Haand maa ligeledes ansees for at være en, som oftest, lidet heldig Ordning, der ingenlunde vil føre til det rette Forhold mellem Hærens Overbestyrelse og den øverstbefalende General, et Forhold, som det allerede maa være Fredsordningens Opgave at sætte paa den rette Maade. I Tilfælde af Krig paahviler det Krigsministeren nøie at betegne Krigens Maal og de politiske Hensyn, som derved ere at tage, samt at tilveiebringe de til Krigens Førelse nødvendige Midler; den høistbefalende Generals Sag er det derimod at anvende de til hans Raadighed staaende Midler, at forestaae den egentlige Krigsføring og derigjennem naae det ham betegnede Maal. Krigsministeren maa for at løse sin Opgave allerede i Fredstid søge at tilveiebringe Hærens